

Analysis of aviation companies safety efficiency with window data envelopment analysis approach

Mazaher Rezaeifar¹

Abstract

Background & Purpose: The aim of this thesis is to investigate the factors affecting the safety efficiency of airlines by utilizing Data Envelopment Analysis (DEA) method.

Methodology: a wide range of attempts has been made that firstly through using literature review, a set of inputs and outputs measures can be extracted proportionate to the subject of the research. Using the Fuzzy Delphi Method and taking advantage of the viewpoints of the experts having activities in the field of aviation, including pilots, engineers and especially aviation safety experts, inputs and outputs indexes are identified and appropriately defined. For weighting and measuring indicators obtained, special vector method is used. Finally, the safety efficiency of seven airlines is calculated and evaluated by using of Data Envelopment Analysis (DEA) method within the framework of window analysis technique in 3 state of the constant ratio to scale, variable ratio to scale, non-increasing ratio to scale and output oriented approach within a five – year period.

Findings: The results show that manpower, fixed capital and current costs are the effective inputs and financial and service efficiency are the desired outputs. In addition, the biggest role in the inputs, belongs to the pilots and in the outputs, the ratio of the number of flights without accidents or incidents to the total number of flights of the company are the most important criteria. On the other hand, the highest stability in safety efficiency is related to airline number 3 with a value of 1, and the lowest amount is assigned to airlines number 5 and 7 with a value of about 50 percent.

Conclusion: Reduction of surplus human resource, making domestic flights more profitable, transfer of ownership and use of leased planes with shorter average life, and unifying of airlines can be considered as solutions.

Keywords: Window DEA, Fuzzi Delphi, Safety Efficiency, Aviation company

---

1. PhD student of industrial management, University of Tehran, Tehran, Iran.. E-mail:mrezaeifar@ut.ac.ir

Received:2022/3/4

Accepted:2023/06/26

Corresponding Author: Mazaher Rezaeifar

اندازه‌گیری کارایی ایمنی شرکت‌های هواپیمایی با رویکرد تحلیل پوششی داده‌های پنجره‌ای مظاهر رضایی فر^۱

چکیده

زمینه و هدف: هدف این مقاله اینست تا عوامل اثرگذار بر کارایی ایمنی شرکت‌های هواپیمایی بررسی و کارایی ایمنی شرکت‌های هواپیمایی ایران با به‌کارگیری روش تحلیل پوششی داده‌ها اندازه‌گیری شود.

روش‌شناسی: ابتدا با به‌کارگیری مرور ادبیات، مجموعه‌ای از معیارهای ارزیابی ورودی و خروجی متناسب با موضوع پژوهش استخراج گردد. در ادامه با به‌کارگیری روش دلفی فازی و با بهره‌گیری از نظرات متخصصان حوزه‌ی هوانوردی شامل خلبانان، مهندسين و به‌خصوص متخصصین ایمنی هوانوردی، شاخص‌های ورودی و خروجی شناسایی شده به‌صورت مناسب با تعریف شوند. جهت وزن‌دهی شاخص‌های به‌دست‌آمده از روش مقایسات زوجی استفاده گردیده است. در نهایت کارایی ایمنی هفت خط هوایی با کمک روش تحلیل پوششی داده‌ها در چارچوب تکنیک تحلیل پنجره‌ای در وضعیت‌های بازدهی ثابت به مقیاس، بازدهی متغیر به مقیاس و بازدهی غیر افزایشی به مقیاس و مدل خروجی محور در یک دوره ۵ ساله محاسبه و تحلیل می‌گردند.

یافته‌ها: نتایج نشان می‌دهند که نیروی انسانی، سرمایه ثابت و هزینه‌های جاری، شاخص‌های ورودی اثرگذار و بازده مالی و خدماتی خروجی‌های مورد نظر می‌باشند. ضمن اینکه بیشترین نقش در ورودی‌های به‌خلبان و در خروجی‌ها درآمد و نسبت تعداد پرواز بدون سانحه یا رویداد به کل تعداد پروازهای شرکت می‌باشد. از طرفی بیشترین ثابت در کارایی ایمنی مربوط به خط هوایی شماره ۳ با مقدار ۱ و کمترین میزان به خطوط هوایی شماره ۵ و ۷ با مقدار حدود ۵۰ درصد اختصاص دارد.

نتیجه‌گیری: کاهش نیروی انسانی مزاد، درآمدزا کردن پروازهای داخلی، واگذاری مالکیت و استفاده از هواپیماهای اجاره‌ای با میانگین عمر کمتر و تجمیع شرکت‌های هواپیمایی به عنوان راه کار می‌تواند مدنظر قرار گیرد

کلیدواژه‌ها: تحلیل پوششی داده‌های پنجره‌ای، دلفی فازی، شرکت هواپیمایی، کارایی ایمنی

۱. دانشجوی دکتری مدیریت صنعتی، دانشگاه تهران، استان تهران، تهران، ایران. رایانامه: mrezaeifar@ut.ac.ir

مقدمه

مهم‌ترین هدف شرکت‌های هواپیمایی ارائه خدمات بهتر به مسافران و کسب سود بیشتر است. واضح است که کلیه خدماتی که یک شرکت هواپیمایی به مسافران خود ارائه می‌دهد زمانی معنا و مفهوم پیدا می‌کنند که در سایه امنیت تولیدشده از سوی شرکت قرار گیرند. بدیهی است اعتماد مسافران به یک خط هوایی و انتخاب آن، در ابتدا به موضوعات مرتبط با ایمنی آن و سپس به خدمات دیگر آن خط هوایی برمی‌گردد. قطعاً اگر مسافران به دنبال شرکتی هستند که از ناوگان باکیفیت‌تری برخوردار است، اولین دغدغه آنان امنیت پرواز است. به عبارتی درک مسافران از میزان امنیت یک خط هوایی می‌تواند ضامن بقای آن باشد. از این رو شرکت‌های هواپیمایی همواره باید اشراف کاملی بر موضوعات مرتبط با ایمنی خود داشته و زمینه را برای حداکثر سازی ایمنی پروازهای خود فراهم نمایند.

ایمنی در هوانوردی همواره عاملی کلیدی برای بقا، اعتبار، پرستیژ بین‌المللی و اعتماد مسافران به یک خط هوایی به‌شمار می‌رود (کویی^۱ و لی^۲، ۲۰۱۵). از این رو شرکت‌های حمل‌ونقل هوایی همواره به دنبال افزایش سطح ایمنی خود بوده و هستند. بدیهی است که خطوط هوایی در ایران نیز هیچ‌گاه از این قاعده‌مثنی نبوده‌اند. تاکنون بنا به دلایلی که از سوی مسئولین، مهم‌ترین آن‌ها تحریم صنعت هوایی خوانده می‌شده، حمل‌ونقل هوایی ایران از نظر ایمنی وضعیت مناسبی نداشته است. گواه این ادعا آمارهای مرتبط با ایمنی است که از سوی سازمان‌های بین‌المللی هوانوردی نظیر سازمان بین‌المللی حمل و نقل هوایی^۳ منتشر شده است. گزارش‌های مربوط به بازه زمانی بین سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۲۱ در این نهاد نشان می‌دهند که هوانوردی ایران بیش از ۲۵ مورد حادثه مرگبار را تجربه نموده است که با توجه به نسبت کل پروازهای انجام شده، در مقایسه با استانداردهای جهانی بسیار بالاتر است.

در سال‌های اخیر علاقه به موضوع ایمنی در هوانوردی به‌طور فزاینده‌ای رشد داشته است. پژوهش‌گران از جنبه‌های گوناگون به آن پرداخته‌اند. بیشتر پژوهش‌ها بر دو محور ارزیابی ایمنی خطوط هوایی مختلف، با به‌کارگیری روش‌های گوناگون و بررسی عوامل مؤثر بر ایمنی در هوانوردی متمرکز شده‌اند (بروکر^۴، ۲۰۱۱؛ مالس‌ورث^۵ و برگس^۶، ۲۰۱۳؛ مالکا^۱،

¹ Cui

² Li

³ IATA

⁴ Brooker

⁵ Molesworth

⁶ Burgess

۲۰۱۳؛ کویی و یو، ۲۰۲۱؛ وانگ^۲ و همکاران، ۲۰۲۲؛).

بررسی پژوهش‌های پیشین نشان می‌دهد که کارایی ایمنی در صنعت هوانوردی یکی از موضوعاتی است که علیرغم اهمیت بسیار خصوصاً در ایران مغفول مانده است. از این رو نیاز است تا پژوهشی جامع با هدف شناسایی شاخص‌های اثرگذار بر کارایی ایمنی در شرکت‌های هواپیمایی انجام شود تا علاوه بر مشخص شدن ضعف‌ها و کاستی‌های موجود و علل آن‌ها در شرکت‌های حمل‌ونقل هوایی کشور، زمینه‌ی رفع آن‌ها نیز فراهم گردد.

هدف اصلی این پژوهش ارائه مدلی جهت تعیین کارایی ایمنی شرکت‌های هواپیمایی است. اهداف فرعی نیز عبارتند از:

(۱) تعیین شاخص‌های ورودی و خروجی جهت تعیین کارایی ایمنی در شرکت‌های هواپیمایی

(۲) وزن دهی زیرشاخص‌ها با نظر خبرگان با هدف تعیین اولویت‌ها

(۳) اندازه‌گیری کارایی ایمنی در شرکت‌های هواپیمایی مورد نظر

پیشینه پژوهش

ایمنی همواره یکی از دغدغه‌های متخصصین و پژوهش‌گران حوزه‌های مختلف علوم مهندسی بوده است. پژوهش‌گران از جنبه‌های مختلف به موضوع ایمنی پرداخته‌اند. یکی از موضوعات جدیدی که ذهن پژوهش‌گران را در این خصوص در سال‌های اخیر به خود جلب نموده کارایی ایمنی است.

بر اساس نظر مارتینز^۳ (۲۰۱۱) نیروی کار شامل خلبانان و دیگر کارکنان درگیر در این امر نمی‌تواند تنها ورودی سیستم ایمنی هوانوردی باشد بلکه این سیستم دارای ورودی‌های دیگری نیز می‌باشد که از آن جمله می‌توان به میزان سرمایه‌گذاری اولیه، هزینه‌های جاری و تکنولوژی مورد استفاده اشاره نمود.

ویو و همکاران (۲۰۱۲) معتقدند که چگونگی استفاده از ورودی‌های این سیستم به‌گونه‌ای که بتوان با حداقل ورودی بهترین نتیجه را حاصل کرد، کیفیت پردازش هر خط هوایی را مشخص نموده و نشان‌دهنده‌ی تکنیک منحصربه‌فرد ایشان خواهد بود.

¹ Makela

² Wang

³ Martinez

نه تنها عملکرد ایمنی خطوط هوایی بلکه عملکرد تجاری آن‌ها را نیز بایستی به‌عنوان خروجی سیستم ایمنی در هوانوردی در نظر گرفت (برک^۱ و حیدری، ۲۰۱۸). از آنجایی که سود هر شرکت به‌طور مستقیم تابع میزان ایمنی آن شرکت می‌باشد، پس ورودی‌های سیستم ایمنی بایستی خروجی‌ای به‌نام سود شرکت را نیز تأمین نمایند (کویی و لی، ۲۰۱۵). در نهایت می‌توان نسبت تعداد پروازهای بدون سانحه یا رویداد را به کل تعداد پروازهای شرکت هواپیمایی و یا نسبت حجم مسافر جابه‌جا شده‌ی یک شرکت بدون رخداد سانحه یا رویداد به کل مسافر جابه‌جا شده توسط شرکت را به‌عنوان خروجی قابل اندازه‌گیری در نظر گرفت (کانگ، ۲۰۲۱).

بررسی ادبیات موجود نشان می‌دهد که کارایی ایمنی خطوط هوایی موضوعی است که به نسبت کارایی از سابقه کمتری برخوردار بوده و نیازمند توجه بیشتر است.

از طرفی در ادبیات در سایر بخش‌های حمل و نقل نیز پژوهش‌هایی مرتبط با موضوع انجام گردیده است. گیتلمن^۲ و همکاران (۲۰۱۴) با استفاده از یک مطالعه موردی به جمع‌آوری داده‌های قبل و بعد از پیاده‌سازی بهسازی، در چندین نقطه از مسیر خطوط قطار بین شهری و مقایسه آن‌ها پرداخته و نتایجی را مبنی بر موثر بودن این بهسازی‌ها به‌دست آوردند. تعریف ایشان از اصطلاح کارایی ایمنی در زیرساخت‌های قطار غیر شهری، سهم کاهش شدت و تناوب تصادفات در مکان‌هایی بود که بهسازی‌ها در آن مکان‌ها صورت پذیرفته بود. به باور نویسندگان این پژوهش، تعریف گیتلمن و همکارانش از واژه کارایی ایمنی در این پژوهش مناسب نبوده و ایشان صرفاً میزان تأثیر بهسازی‌ها را با مقایسه تصادفات قبل و بعد از انجام بهسازی‌ها در مکان‌های مورد نظر را به‌دست آورده‌اند. واژه کارایی زمانی معنا می‌یابد که یک سیستم با ورودی (ها) و خروجی (ها)یی وجود داشته باشند که به هم وابسته‌اند، حال آنکه ممکن است در آماری که پژوهش‌گران یاد شده به آن استناد می‌کنند این نکته مغفول مانده باشد که آیا کاهش تصادفات صرفاً تغییرات و بهسازی‌ها بوده یا عوامل دیگری هم وجود داشته‌اند.

کویی و لی (۲۰۱۵) برای نخستین بار با به‌کارگیری نظرات پژوهش‌گرانی همچون ویو و همکاران (۲۰۱۲)، مارتینز (۲۰۱۱)، کلینچ و هیلی (۲۰۱۱) و بلومبرگ و همکاران (۲۰۱۲)، در خصوص سیستم ایمنی در هوانوردی غیرنظامی، به تعریف اصطلاح کارایی ایمنی در هوانوردی غیر نظامی پرداخته و کارایی ایمنی ۱۰ خط هوایی در کشور چین را بین سال‌های

¹ Barak

² Gitelman

۲۰۰۸ تا ۲۰۱۲ با به‌کارگیری تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها و شاخص مالِم-کوئیسیت به-دست آوردند. ایشان معتقدند کارایی ایمنی، ظرفیت تحقق بخشیدن بهترین میزان عملکرد تجاری و ایمنی یک خط هوایی در زمانی است که ورودی‌ها ثابت باشند یا به‌عبارتی، ظرفیت تحقق بخشیدن کمترین ورودی در زمانی است که میزان عملکرد تجاری و ایمنی یک خط هوایی ثابت بماند. آن‌ها نیروی کار، سرمایه، هزینه‌ها و تکنولوژی را به‌عنوان ورودی‌ها و از درصد سود خالص و همچنین درصد حجم جابه‌جایی مسافر بدون سانحه یا رویداد را به کل پروازهای شرکت‌های مورد بررسی، به‌عنوان خروجی‌های سیستم ایمنی استفاده نمودند. نتایج ایشان نشان داد که مهم‌ترین عامل موثر بر کارایی ایمنی عبارتست از: سرمایه‌گذاری در آموزش خلبانان و کارکنان بخش ایمنی.

تحلیل پوششی داده‌ها نخستین بار در سال ۱۹۷۸ توسط چارلز و همکارانش معرفی شد. از زمانی که مطالعات در زمینه تحلیل پوششی داده‌ها نخستین بار توسط ایشان شکل گرفت، رشد سریع و مداومی را تجربه کرده است (امروز نژاد، ۲۰۱۸).

به دلیل اهمیت موضوع کارایی در خطوط هوایی، مطالعات بسیاری با به‌کارگیری انواع تکنیک‌های تحلیل پوششی داده‌ها صورت گرفته است (کویی، ۲۰۲۱).

باربوت^۱ و همکاران (۲۰۰۸) با به‌کارگیری تحلیل پوششی داده‌های استاندارد و رگرسیون به مطالعه ۴۹ خط هوایی بین‌المللی پرداختند. یکی از مهم‌ترین نتایج ایشان این بود که شرکت‌هایی که خدمات کمتر با هزینه‌های کم‌تر ارائه می‌کنند نسبت به شرکت‌هایی که بابت خدمات بهتر و کامل‌تر خود بهای بیشتری دریافت می‌نمایند، عملکرد بهتری از لحاظ بهره‌وری دارند.

باروس و پیپاچ^۲ (۲۰۰۹) از تحلیل پوششی داده‌های استاندارد و تکنیک رگرسیون برای محاسبه عملکرد عملیاتی چندین خط هوایی اروپایی در بازه زمانی بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۵ استفاده کردند. ایشان همچنین کاری مشابه را برای محاسبه کارایی تکنیکی چند خط هوایی در آمریکا انجام دادند. (باروس و پیپاچ، ۲۰۱۳).

شیرازی و محمدی (۲۰۱۹) جهت بررسی کارایی ۱۴ خط هوایی ایرانی از نیروی کار، سرمایه، انرژی و مواد به‌عنوان ورودی‌ها و مسافر و بار حمل شده را خروجی کار خود قرار دادند.

¹ Barbot

² Barros & Peypoch

سائینی و ترانگ (۲۰۲۲) و کائو و همکاران (۲۰۲۲) نیز در پژوهش‌های خود در این حوزه، داده‌هایی نظیر هزینه‌های خدمات و عملیات، اندازه خط هوایی و تعداد مسافر را به‌عنوان ورودی و تعداد مسافر و بار جابه‌جا شده و همچنین میزان حمل بار ضرب در مسافت جابه‌جا شده را خروجی در نظر گرفتند.

بررسی‌های بیشتر نشان می‌دهند که ورودی‌های پرکاربرد عبارتند از: انواع سرمایه، هزینه‌های جاری و تعداد کارکنان (کویی و یو، ۲۰۲۱؛ یو و همکاران، ۲۰۱۹؛ عمرانی و همکاران، ۲۰۲۲) و بالطبع خروجی‌های بیشتر استفاده شده در مدل‌ها نیز شامل سود و درآمد (علی و همکاران، ۲۰۲۱)، مسافت-بار و مسافت-مسافر می‌باشند (ژو و همکاران، ۲۰۲۱؛ یو و ژو، ۲۰۲۰).

بررسی‌ها همچنین بیانگر این موضوع هستند که بیشتر تحقیقات انجام شده، از داده‌های مربوط به یک سال استفاده نموده و نقش زمان و مقایسه یک خط هوایی با خود را در زمان‌های مختلف نادیده گرفته‌اند (حیدری و عمرانی، ۲۰۲۰). حال آنکه در این پژوهش علاوه بر مقایسه ایرلاین‌ها با هم، خود به تنهایی در طی زمان نیز بررسی خواهند شد. این کار با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها در قالب تکنیک پنجره‌ای امکان‌پذیر خواهد بود.

روش‌شناسی پژوهش

به‌طور خلاصه، این پژوهش از نظر هدف، از نوع کاربردی، بر اساس زمان پژوهش از نوع گذشته‌نگر و بر اساس نوع داده‌ها غیرآزمایشی و از نوع توصیفی-پیمایشی است و از روش دلفی استفاده می‌کند. از طرفی چون این پژوهش قصد دارد کارایی ایمنی شرکت‌های هواپیمایی را در یک بازه ۵ ساله اندازه‌گیری کند، از نوع طولی است.

برای اجرای این پژوهش نخست با به‌کارگیری مطالعات کتابخانه‌ای و مرور ادبیات پیشین، مجموعه‌ای از معیارهای ارزیابی ورودی و خروجی متناسب با موضوع استخراج می‌گردد. سپس تعداد ۱۲ نفر از متخصصان حوزه‌ی ایمنی هوانوردی غیرنظامی (به تفکیک خلبان، مهندس پرواز و متخصصان حوزه ایمنی هوانوردی) انتخاب شده و با به‌کارگیری روش دلفی فازی به تعیین پارامترهای ورودی و خروجی مناسب مبادرت می‌شود. در ادامه شاخص‌های غربال شده با استفاده از روش مقایسات زوجی وزن‌دهی می‌گردند. درنهایت نیز با روش تحلیل پوششی داده‌های پنجره‌ای، کارایی ایمنی در ۷ شرکت هواپیمایی بررسی و محاسبه خواهند شد.

روش دلفی فازی

دلفی رویکردی در تحقیق برای استخراج نظرات از یک گروه متخصصان در مورد یک موضوع یا یک سؤال است که با به‌کارگیری پرسش‌نامه‌ها است که تا زمان دستیابی به اجماع نظرات مداوم تکرار می‌شود (هوانگ، ۲۰۲۰).

روش دلفی فازی، از میانگین هندسی به‌عنوان مبنایی برای گروه تصمیم‌گیرنده به‌منظور غربال نمودن عوامل نامناسب و اجتناب از تأثیر مقادیر انتهایی استفاده می‌کند. همچنین، علاوه بر کاهش مصرف هزینه و زمان، تصمیم‌گیرندگان را قادر می‌سازد تا به نتیجه بهتری در انتخاب عامل برسند (دل‌اور، ۱۴۰۱) نوردرها بن (۱۹۹۵)، نشان داد که کاربرد روش دلفی فازی ابهام‌های موجود در نظرهای خبرگان را برطرف می‌کند. در این مطالعه، برای تبدیل واژگان زبانی خبرگان به اعداد فازی از اعداد فازی مثلثی استفاده شده است (پادایلا، ۲۰۲۱).

جدول شماره ۱: اعداد مثلثی فازی

اعداد فازی مثلثی	اعداد قطعی	گزینه‌های زبانی
(۰/۷۵، ۱، ۱)	۴	اهمیت خیلی زیاد
(۰/۵، ۰/۷۵، ۱)	۳	اهمیت زیاد
(۰/۲۵، ۰/۵، ۰/۷۵)	۲	اهمیت کم
(۰، ۰/۲۵، ۰/۵)	۱	اهمیت بسیار کم
(۰، ۰، ۰/۲۵)	۰	بدون اهمیت

در این روش، ابتدا جمع‌آوری نظرهای گروه تصمیم‌گیرنده و تخصیص عدد فازی مثلثی به نظر خبره، با توجه به واژه زبانی انتخاب شده توسط خبره به معیار موردنظر انجام می‌گیرد (سهرابی، ۱۳۹۰). در ادامه، ارزش ارزیابی از عدد فازی مثلثی هر معیار که خبرگان به آن معیار داده‌اند، محاسبه می‌شود. در این مطالعه، از تکنیک میانگین هندسی برای یافتن نظر خبرگان درباره یک معیار استفاده می‌شود.

برای دیفازی سازی هم از رابطه (۱) استفاده می‌شود:

$$S_j = \frac{a_j + 4b_j + c_j}{6} \quad j=1,2,\dots,m \quad (1)$$

در انتها، برای استخراج معیارهای موردنظر، حدی برای قبول یا عدم قبول آن معیار (مثلاً میانگین حسابی) در نظر گرفته می‌شود (پیشین).

لازم به ذکر است که جهت وزن‌دهی از روش مقایسات زوجی (ساعتی، ۱۹۸۰) استفاده شده است.

جدول شماره ۲: سیستم ترجیحات (ساعتی، ۱۹۸۰)

ضریب	ترجیح
۱	یکسان بودن دو شاخص a و b
۳	ترجیح کم شاخص a بر b
۵	ترجیح زیاد شاخص a بر b
۷	ترجیح خیلی زیاد شاخص a بر b
۹	ترجیح فوق العاده زیاد شاخص a بر b
اعداد واسط ۲، ۴، ۶ و ۸ را هم می توان اختصاص داد.	

با توجه به کیفی بودن محیط تصمیم گیری و شاخص ها، غالباً در قضاوت ها مشکل به وجود می آید. بدین معنا که در مقایسه دوه دو شاخص ها خبرگان نمی توانند قضاوت کاملاً ثابت، سازگار و پایداری را داشته باشد. پیش از تلفیق نظر خبرگان، باید تک تک ماتریس های مقایسات زوجی بررسی و نرخ ناسازگاری آن ها محاسبه گردد. چنانچه ماتریس ناسازگار باشد، باید از طرف خبره مربوطه مورد بازبینی و قضاوت مجدد قرار گیرد. اگر نرخ ناسازگاری کوچک تر و مساوی ۱۰ درصد باشد، نیازی به تجدیدنظر در آن نیست و می توان آن ماتریس را در ترکیب نظرات به کار گرفت (پیشین).

روش تحلیل پوششی داده ها

تکنیک تحلیل پوششی داده ها (DEA)، یک مدل برنامه ریزی ریاضی، برای ارزیابی کارایی واحدهای تصمیم گیرنده (DMU) در حضور چندین ورودی و خروجی است. اولین بار فارل به آن پرداخت و سپس چارنز و همکاران (۱۹۷۸) و در ادامه دیدگاه او را توسعه دادند و الگویی را ارائه کردند که توانایی اندازه گیری کارایی با چندین ورودی و خروجی را داشت. الگوی اولیه (CCR) و الگوی بعدی (BCC) نامیده شدند که در آن ها به ترتیب بازده به مقیاس ثابت و متغیر در نظر گرفته می شود (مهرگان، ۱۴۰۰).

بازده به مقیاس بیان گر پیوند بین تغییرات ورودی ها و خروجی های یک سیستم می باشد. یکی از توانایی های روش DEA، کاربرد الگوهای مختلف متناظر با بازده به مقیاس های متفاوت و همچنین اندازه گیری بازده به مقیاس واحدهاست. در یک دسته بندی، بازده به مقیاس یا ثابت است یا متغیر. هرگاه هر مضربی از ورودی ها همان مضرب از خروجی ها را تولید کند، الگوی CCR بازده به مقیاس واحدها را ثابت فرض می کند. بنابراین واحدهای کوچک و بزرگ با هم مقایسه می شوند. هرگاه هر مضربی از ورودی ها، مضربی کمتر و یا

بیشتر از آن راه، در خروجی‌ها تولید کند، الگوی BCC بازده به مقیاس را متغیر فرض می‌کند (امامی، ۱۳۸۸).

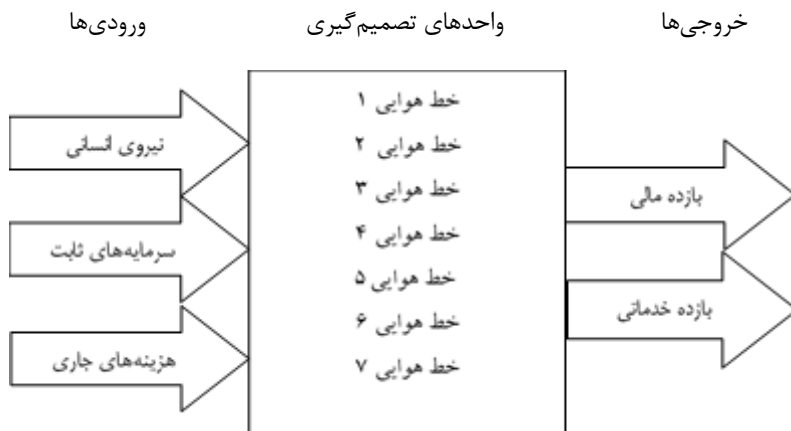
در الگوی CCR، که در آن بازده به مقیاس ثابت است، مقادیر به دست آمده برای کارایی در دو دیدگاه مساوی هستند ولی در مدل BCC این مقادیر متفاوت هستند. علت انتخاب دیدگاه برای یک الگو، در ارزیابی نسبی عملکرد واحدها اینست که در بعضی موارد مدیریت واحد هیچ کنترلی بر میزان خروجی ندارد و مقدار آن از قبل مشخص و ثابت می‌باشد. برعکس در بعضی از موارد میزان ورودی ثابت و مشخص است و میزان تولید (خروجی)، متغیر تصمیم است و در چنین شرایطی، دیدگاه خروجی محور مناسب می‌باشد. بنابراین انتخاب ماهیت ورودی و خروجی بر اساس میزان کنترل مدیر، بر "ورودی‌ها" یا "خروجی‌ها" تعیین می‌گردد (آذر، ۱۳۹۳).

در این پژوهش برای اندازه‌گیری کارایی ایمنی شرکت‌های هواپیمایی طی بازه زمانی ۵ ساله از مدل تحلیل پوششی داده‌ها در چارچوب تکنیک تحلیل پنجره‌ای در ۳ وضعیت "بازدهی ثابت به مقیاس و مدل خروجی محور"، "بازدهی متغیر به مقیاس و مدل خروجی محور" و "بازدهی غیر افزایشی به مقیاس و مدل خروجی محور" استفاده می‌شود. دلیل استفاده از این سه روش مشخص کردن نوع بازده به مقیاس مناسب جهت پژوهش می‌باشد. همچنین علت اصلی استفاده از رویکرد پنجره‌ای در این پژوهش این است که با افزایش تعداد واحدهای تصمیم‌گیری قدرت تمایز روش افزایش می‌یابد (پیکانی، ۲۰۲۱).

رویکرد تحلیل پوششی داده‌ها استاندارد در شرایط ثابت به کار برده می‌شود، به این معنی که اثر تغییرات زمان را نادیده می‌گیرد. این امر می‌تواند به نظر گمراه‌کننده باشد، زیرا شرایط در طی زمان می‌تواند به سمت استفاده بیشتر از منابع برای تولید نتایج مطلوب گرایش داشته باشد. در واقع DEA مدل‌هایی برای سنجش کارایی در طی زمان دارد. از جمله این مدل‌ها می‌توان تکنیک تحلیل پنجره‌ای را نام برد. تکنیک پنجره‌ای برای اولین بار توسط چارن (۱۹۸۴) معرفی شد. در این تکنیک عملکرد هر DMU در طول زمان به گونه‌ای ارزیابی می‌شود که گویی در هر دوره زمانی دارای هویت متفاوتی می‌باشد. این روش کمک می‌کند که عملکرد هر DMU را در طول زمان ردیابی کنیم. از طرف دیگر این روش برای نمونه‌های کوچک از آنجایی که باعث ایجاد درجه آزادی بزرگ‌تری برای نمونه می‌شود، بسیار مناسب می‌باشد. در مورد تعریف و اندازه پنجره هیچ نوع تئوری و منطق اساسی وجود ندارد. اکثر پژوهش‌هایی که در این زمینه انجام گرفته است از پنجره ۳ تا ۵ ساله استفاده شده است.

اساس کار تحلیل پنجره‌ای میانگین متحرک می‌باشد. (خوانندگان محترم جهت توضیح کامل روش رجوع کنند به یانگ، ۲۰۰۹).

مدل مفهومی پژوهش

شکل شماره ۳: مدل مفهومی پژوهش

یافته‌های پژوهش

در پژوهش حاضر ابتدا با به‌کارگیری روش دلفی فازی، عوامل تأثیرگذار بر کارایی ایمنی شرکت‌های هواپیمایی، تعریف و شناسایی شدند. سپس با توجه به اینکه ورودی‌های سیستم ایمنی، خود دارای زیر شاخص‌هایی بودند، با به‌کارگیری روش مقایسات زوجی وزن‌دهی گردیدند. درنهایت با به‌کارگیری روش تحلیل پوششی داده پنجره‌ای، کارایی ایمنی شرکت‌های هواپیمایی موردنظر اندازه‌گیری شد.

داده‌های مرتبط با موضوع پژوهش از سالنامه منتشره توسط سازمان هواپیمایی کشوری^۱ استخراج شده است.

به‌منظور شناسایی و اولویت‌بندی عوامل تأثیرگذار بر کارایی ایمنی شرکت‌های هواپیمایی، پس از بررسی ادبیات موجود، با نظر خبرگان حوزه ایمنی در هوانوردی تمامی ورودی‌ها و خروجی‌های سیستم ایمنی در قالب ۳ ورودی و ۲ خروجی قرار گرفتند. جهت شناسایی

^۱ CAO of iran annual report

عوامل مؤثر با نظر خبرگان پرسش‌نامه‌ای تدوین گردید. تعداد ۱۲ پرسش‌نامه که به تعداد پاسخ‌دهندگان می‌باشد، در اختیار آن‌ها قرار گرفت که تمام پرسش‌نامه‌ها طی ۳ مرحله اصلاحی بصورت جامع و کامل به دست آمد. این پرسش‌نامه‌ها به صورت کیفی و بر اساس طیف ۵ نقطه‌ای لیکرت از فوق‌العاده مهم تا بی‌اهمیت قید شده است. حال بعد از پخش و گردآوری پرسش‌نامه، جهت تعیین مهم‌ترین عوامل، از روش دلفی فازی و از نرم‌افزار اکسل استفاده شد.

لازم به ذکر است که ترکیب خبرگان شامل ۷ نفر معلم خلبان و ۵ نفر معلم ارزیاب مهندس پرواز بوده اند که از این تعداد ۶ نفر سابقه خدمت در بخش ایمنی پرواز را در خطوط هوایی ایرانی داشته اند.

نتایج روش مقایسات زوجی

پس از مشخص شدن ورودی‌ها و خروجی‌ها به علت اینکه هرکدام از ورودی‌ها، خود دارای موارد مختلفی (زیر شاخص‌ها) بودند، نظر خبرگان این بود که این‌ها هم‌وزن نیستند. به همین علت پرسش‌نامه دیگری در قالب یک ماتریس مقایسات زوجی در اختیار ایشان قرار گرفت تا نظرات خود را اعمال نمایند. سپس با به کارگیری روش مقایسات زوجی و نرم‌افزار اکسل، وزن هر یک مشخص شد (جدول شماره ۳).

جدول شماره ۳: اوزان اولیه شاخص‌های ورودی و خروجی مناسب جهت

شاخص	وزن
خدمه پروازی	۰/۲۵
پرسنل تعمیر و نگهداری	۰/۱۶
هواپیما (شامل تایپ، شرکت سازنده، عمر و ...)	۰/۱۳
تجهیزات تعمیر و نگهداری	۰/۰۶
حقوق و مزایای خدمه پروازی	۰/۱۳
حقوق و مزایای پرسنل تعمیر و نگهداری	۰/۰۷
سرمایه گذاری در آموزش کارکنان پروازی	۰/۱۰
سرمایه گذاری در آموزش پرسنل تعمیر و نگهداری	۰/۱۰
مجموع	۱

پس از نرمال کردن، وزنهای نهایی برای هر کدام از ورودی ها در جدول شماره ۴ آمده است. به طور مثال وزن اولیه خدمه پروازی از کل شاخص ها ۰/۲۵ و کارکنان نت ۰/۱۶ بوده است لذا با توجه به این که نیروی انسانی شامل این دو بوده است، وزن شاخص خدمه ۰/۶۳ و کارکنان نت ۰/۳۷ بدست آمده است. در مورد بقیه موارد نیز به همین ترتیب نرمال سازی انجام شده است.

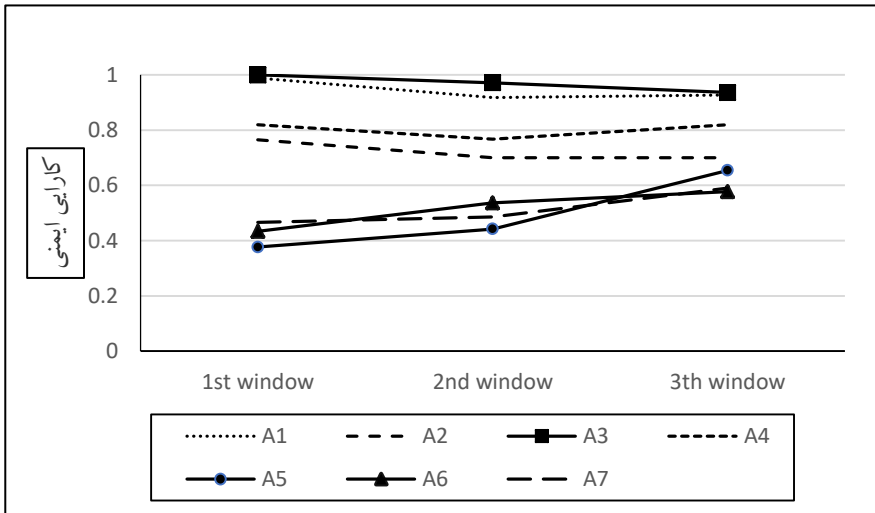
جدول شماره ۴: شاخص های ورودی و خروجی مناسب جهت بررسی کارایی ایمنی و وزن های نهایی برای هر کدام از ورودی ها و خروجی ها

وزن (درصد)	شاخص ها	ردیف		
۶۳	خدمه پروازی	۱	نیروی	ورودی ها
۳۷	کارکنان تعمیر و نگهداری	۲	انسانی	
۷۰	هواپیما (شامل تایپ، شرکت سازنده، عمر و ...)	۱	سرمایه ثابت	
۳۰	تجهیزات تعمیر و نگهداری	۲		
۳۳	حقوق و مزایای خدمه پروازی	۱	هزینه های جاری	
۱۸	حقوق و مزایای کارکنان تعمیر و نگهداری	۲		
۲۴	سرمایه گذاری در آموزش کارکنان پروازی	۳		
۲۵	سرمایه گذاری در آموزش کارکنان تعمیر و نگهداری	۴		
۱۰۰	درآمد شرکت هواپیمایی	۱	بازده مالی	خروجی ها
۱۰۰	نسبت تعداد پرواز بدون سانحه یا رویداد به کل تعداد پروازهای شرکت	۱	بازده خدماتی	

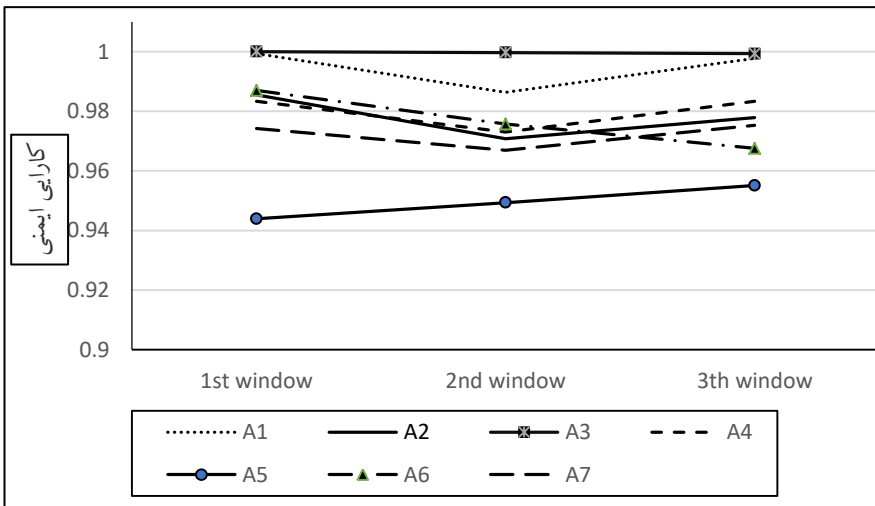
نتایج روش تحلیل پوششی داده پنجره ای

از آنجایی که تحلیل پنجره ای یک DMU را در هر سال با هویتی متفاوت ارزیابی می کند، بازه ۵ ساله شامل سه پنجره سه ساله می باشد و هر پنجره برای ۷ شرکت هواپیمایی معادل ۲۱ واحد تصمیم گیری می باشد و چون ۳ پنجره در هر مدل وجود دارد، به تعداد ۶۳ مدل برنامه ریزی خطی برای هر حالت (۱- بازده به مقیاس ثابت ۲- بازده به مقیاس متغیر و ۳- بازده به مقیاس غیر افزایشی) حل شد. خط هوایی همان طور که پیش تر بیان شد در این

پژوهش تعداد ۱۸۹ (۳*۶۳) مدل برنامه‌ریزی خطی با به‌کارگیری نرم‌افزار لینگو حل شد. نتایج روش CCR و BCC به ترتیب در نمودارهای ۱ و ۲ نشان داده شده‌اند.

نمودار شماره ۱: میانگین کارایی ایمنی شرکت‌ها در مدل CCR

نمودار شماره ۲: میانگین کارایی ایمنی شرکت‌ها در مدل BCC

جدول شماره ۵: مراجع واحدهای ناکارا در مدل BCC

شرکت هواپیمایی ناکارا	پنجره	سال	میزان کارایی	شرکتهای مرجع	پنجره	سال	ضریب
خط هوایی ۱	۱	۱۳۹۱	۹۹	خط هوایی ۳	۱	۱۳۹۰	۰/۲۸
				خط هوایی ۱	۱	۱۳۹۲	۰/۶۸
خط هوایی ۱	۲	۱۳۹۱	۹۹	خط هوایی ۳	۲	۱۳۹۱	۰/۵۸
				خط هوایی ۶	۲	۱۳۹۱	۰/۱۸
				خط هوایی ۱	۲	۱۳۹۳	۰/۲۴
خط هوایی ۱	۲	۱۳۹۲	۹۹	خط هوایی ۳	۲	۱۳۹۱	۰/۳
				خط هوایی ۶	۲	۱۳۹۱	۰/۴۴
				خط هوایی ۱	۲	۱۳۹۳	۰/۲۶
خط هوایی ۱	۳	۱۳۹۲	۹۹	خط هوایی ۳	۳	۱۳۹۲	۰/۳۰
				خط هوایی ۱	۳	۱۳۹۳	۰/۲۵
				خط هوایی ۷	۳	۱۳۹۴	۰/۴۵
خط هوایی ۲	۱	۱۳۹۰	۹۸	خط هوایی ۳	۱	۱۳۹۰	۰/۵۳
				خط هوایی ۱	۱	۱۳۹۲	۰/۴۷
خط هوایی ۲	۱	۱۳۹۱	۹۵	خط هوایی ۳	۱	۱۳۹۰	۰/۴۵
				خط هوایی ۱	۱	۱۳۹۲	۰/۵۵
خط هوایی ۲	۱	۱۳۹۲	۹۸	خط هوایی ۱	۱	۱۳۹۰	۰/۱۶
				خط هوایی ۳	۱	۱۳۹۱	۰/۲۶
				خط هوایی ۱	۱	۱۳۹۲	۰/۱۴
خط هوایی ۲	۲	۱۳۹۱	۹۵	خط هوایی ۳	۲	۱۳۹۱	۰/۲۵
				خط هوایی ۶	۲	۱۳۹۱	۰/۵۷
				خط هوایی ۱	۲	۱۳۹۳	۰/۱۸
خط هوایی ۲	۲	۱۳۹۲	۹۶	خط هوایی ۳	۲	۱۳۹۱	۰/۰۲
				خط هوایی ۶	۲	۱۳۹۱	۰/۷۸
				خط هوایی ۱	۲	۱۳۹۳	۰/۲
خط هوایی ۲	۲	۱۳۹۳	۹۹	خط هوایی ۶	۲	۱۳۹۱	۰/۳۸
				خط هوایی ۱	۲	۱۳۹۳	۰/۶۲
خط هوایی ۲	۳	۱۳۹۲	۹۷	خط هوایی ۳	۳	۱۳۹۲	۰/۳۸
				خط هوایی ۱	۳	۱۳۹۳	۰/۲۵
				خط هوایی ۷	۳	۱۳۹۴	۰/۳۷
خط هوایی ۲	۳	۱۳۹۳	۹۷	خط هوایی ۱	۳	۱۳۹۳	۰/۴۸
				خط هوایی ۷	۳	۱۳۹۴	۰/۵۲

۰/۶۷	۱۳۹۳	۳	خط هوایی ۱	۹۹	۱۳۹۴	۳	خط هوایی ۲
۰/۳۳	۱۳۹۴	۳	خط هوایی ۷				
۰/۹۰	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۳	۹۹	۱۳۹۳	۲	خط هوایی ۳
۰/۰۶	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۶				
۰/۰۴	۱۳۹۳	۲	خط هوایی ۱				
۰/۸۰	۱۳۹۲	۳	خط هوایی ۳	۹۹	۱۳۹۲	۳	خط هوایی ۳
۰/۰۵	۱۳۹۳	۳	خط هوایی ۱				
۰/۱۵	۱۳۹۴	۳	خط هوایی ۷				
۰/۳	۱۳۹۰	۱	خط هوایی ۱	۹۸	۱۳۹۰	۱	خط هوایی ۴
۰/۶۱	۱۳۹۱	۱	خط هوایی ۳				
۰/۰۹	۱۳۹۲	۱	خط هوایی ۱				
۰/۶۸	۱۳۹۰	۱	خط هوایی ۳	۹۷	۱۳۹۱	۱	خط هوایی ۴
۰/۳۲	۱۳۹۲	۱	خط هوایی ۱				
۰/۷	۱۳۹۰	۱	خط هوایی ۳	۹۹	۱۳۹۲	۱	خط هوایی ۴
۰/۳	۱۳۹۲	۱	خط هوایی ۱				
۰/۴۷	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۳	۹۷	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۴
۰/۴۵	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۶				
۰/۰۸	۱۳۹۳	۲	خط هوایی ۱				
۰/۶۵	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۳	۹۹	۱۳۹۲	۲	خط هوایی ۴
۰/۲۵	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۶				
۰/۱	۱۳۹۳	۲	خط هوایی ۱				
۰/۷۹	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۳	۹۹	۱۳۹۳	۲	خط هوایی ۴
۰/۰۶	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۶				
۰/۱۵	۱۳۹۳	۲	خط هوایی ۱				
۰/۸۰	۱۳۹۲	۳	خط هوایی ۳	۹۹	۱۳۹۲	۳	خط هوایی ۴
۰/۰۵	۱۳۹۳	۳	خط هوایی ۱				
۰/۱۵	۱۳۹۴	۳	خط هوایی ۷				
۰/۶۲	۱۳۹۲	۳	خط هوایی ۳	۹۷	۱۳۹۳	۳	خط هوایی ۴
۰/۰۷	۱۳۹۳	۳	خط هوایی ۱				
۰/۳۱	۱۳۹۴	۳	خط هوایی ۷				
۰/۵۲	۱۳۹۲	۳	خط هوایی ۳	۹۷	۱۳۹۴	۳	خط هوایی ۴
۰/۲۲	۱۳۹۳	۳	خط هوایی ۱				
۰/۲۶	۱۳۹۴	۳	خط هوایی ۷				
۱	۱۳۹۰	۱	خط هوایی ۳	۹۳	۱۳۹۰	۱	خط هوایی ۵
۱	۱۳۹۰	۱	خط هوایی ۳	۹۵	۱۳۹۱	۱	خط هوایی ۵
۰/۹۲	۱۳۹۰	۱	خط هوایی ۳	۹۴	۱۳۹۲	۱	خط هوایی ۵

۰/۰۸	۱۳۹۲	۱	خط هوایی ۱				
۰/۶۷	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۳	۹۵	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۵
۰/۳۳	۱۳۹۲	۲	خط هوایی ۶				
۰/۶۶	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۳	۶۵	۱۳۹۲	۲	خط هوایی ۵
۰/۳۱	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۶				
۰/۰۳	۱۳۹۳	۲	خط هوایی ۱				
۰/۶۲	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۳	۹۲	۱۳۹۳	۲	خط هوایی ۵
۰/۳۳	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۶				
۰/۸۷	۱۳۹۲	۳	خط هوایی ۳	۹۳	۱۳۹۳	۳	خط هوایی ۵
۰/۱۳	۱۳۹۴	۳	خط هوایی ۷				
۰/۲۴	۱۳۹۲	۳	خط هوایی ۳	۵۸	۱۳۹۴	۳	خط هوایی ۵
۰/۱۳	۱۳۹۳	۳	خط هوایی ۱				
۰/۶۳	۱۳۹۴	۳	خط هوایی ۷				
۱	۱۳۹۰	۱	خط هوایی ۳	۹۹	۱۳۹۰	۱	خط هوایی ۶
۰/۹	۱۳۹۰	۱	خط هوایی ۳	۹۷	۱۳۹۲	۱	خط هوایی ۶
۰/۱	۱۳۹۲	۱	خط هوایی ۱				
۰/۴۲	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۳	۹۷	۱۳۹۲	۲	خط هوایی ۶
۰/۵۳	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۶				
۰/۰۵	۱۳۹۳	۲	خط هوایی ۱				
۰/۲۹	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۳	۹۵	۱۳۹۳	۲	خط هوایی ۶
۰/۶۳	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۶				
۰/۰۸	۱۳۹۳	۲	خط هوایی ۱				
۰/۵۸	۱۳۹۲	۳	خط هوایی ۳	۹۷	۱۳۹۲	۳	خط هوایی ۶
۰/۴۲	۱۳۹۴	۳	خط هوایی ۷				
۰/۴۸	۱۳۹۲	۳	خط هوایی ۳	۹۵	۱۳۹۳	۳	خط هوایی ۶
۰/۰۳	۱۳۹۳	۳	خط هوایی ۱				
۰/۴۹	۱۳۹۴	۳	خط هوایی ۷				
۰/۲۶	۱۳۹۲	۳	خط هوایی ۳	۹۷	۱۳۹۴	۳	خط هوایی ۶
۰/۷۴	۱۳۹۴	۳	خط هوایی ۷				
۱	۱۳۹۰	۱	خط هوایی ۳	۹۷	۱۳۹۰	۱	خط هوایی ۷
۱	۱۳۹۰	۱	خط هوایی ۳	۹۹	۱۳۹۱	۱	خط هوایی ۷
۰/۹۱	۱۳۹۰	۱	خط هوایی ۳	۹۶	۱۳۹۲	۱	خط هوایی ۷
۰/۰۹	۱۳۹۲	۱	خط هوایی ۱				
۰/۳۴	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۳	۹۹	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۷
۰/۶۶	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۶				

۰/۴۳	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۳	۹۶	۱۳۹۲	۲	خط هوایی ۷
۰/۵۵	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۶				
۰/۰۲	۱۳۹۳	۲	خط هوایی ۱				
۰/۳۰	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۳	۹۴	۱۳۹۳	۲	خط هوایی ۷
۰/۶۶	۱۳۹۱	۲	خط هوایی ۶				
۰/۰۴	۱۳۹۳	۲	خط هوایی ۱				
۰/۴۲	۱۳۹۲	۳	خط هوایی ۳	۹۶	۱۳۹۲	۳	خط هوایی ۷
۰/۵۸	۱۳۹۴	۳	خط هوایی ۷				
۰/۰۷	۱۳۹۲	۳	خط هوایی ۳				
۰/۹۳	۱۳۹۴	۳	خط هوایی ۷	۹۶	۱۳۹۳	۳	خط هوایی ۷

جداول شماره ۶ تا ۱۴ نتایج حل مدل‌های CCR و BCC و NIRS و مقایسه آن‌ها و نتیجه گیری در مورد بازدهی به مقیاس واحدهای تصمیم‌گیری (شرکت‌های هواپیمایی) را در سال‌ها و پنجره‌های مختلف نشان می‌دهد.

جداول شماره ۶: نتایج حل مدل‌های سه‌گانه در پنجره اول - سال اول

نوع بازدهی به مقیاس	کارایی مقیاس	NIRS	BCC	CCR	شرکت / مدل
کاهشی	۰/۹۳۸	۱	۱	۰/۹۳۸	خط هوایی ۱
کاهشی	۰/۷۶۳	۰/۹۸۵	۰/۹۸۵	۰/۷۵۱	خط هوایی ۲
ثابت	۱	۱	۱	۱	خط هوایی ۳
کاهشی	۰/۸۹۹	۰/۹۸۳	۰/۹۸۳	۰/۸۸۴	خط هوایی ۴
کاهشی	۰/۳۸۷	۰/۹۲۹	۰/۹۲۹	۰/۳۵۹	خط هوایی ۵
کاهشی	۰/۴۹۰	۰/۹۹۰	۰/۹۹۰	۰/۴۸۵	خط هوایی ۶
افزایشی	۰/۴۸۱	۰/۹۷۴	۰/۹۷۰	۰/۴۶۷	خط هوایی ۷

جداول شماره ۷: نتایج حل مدل های سه گانه در پنجره اول - سال دوم

شرکت / مدل	CCR	BCC	NIRS	کارایی مقیاس	نوع بازدهی به مقیاس
خط هوایی ۱	۰/۹۳۸	۰/۹۹۸	۰/۹۹۸	۰/۹۸۵	کاهشی
خط هوایی ۲	۰/۷۴۳	۰/۹۵۵	۰/۹۵۵	۰/۷۷۸	کاهشی
خط هوایی ۳	۱	۱	۱	۱	ثابت
خط هوایی ۴	۰/۷۸۶	۰/۹۷۳	۰/۹۷۳	۸۰۷	کاهشی
خط هوایی ۵	۰/۳۶۷	۰/۹۴۹	۰/۹۴۹	۰/۳۸۷	کاهشی
خط هوایی ۶	۰/۳۷۰	۱	۱	۰/۳۷۰	کاهشی
خط هوایی ۷	۰/۴۶۸	۰/۹۹۰	۰/۹۹۰	۰/۴۷۳	کاهشی

جداول شماره ۸: نتایج حل مدل های سه گانه در پنجره اول - سال سوم

شرکت / مدل	CCR	BCC	NIRS	کارایی مقیاس	نوع بازدهی به مقیاس
خط هوایی ۱	۱	۱	۱	۱	ثابت
خط هوایی ۲	۰/۸۴۹	۰/۹۸۵	۰/۹۸۵	۰/۸۶۱	کاهشی
خط هوایی ۳	۱	۱	۱	۱	ثابت
خط هوایی ۴	۰/۷۸۶	۰/۹۹۳	۰/۹۹۳	۰/۷۹۲	کاهشی
خط هوایی ۵	۰/۴۰۲	۰/۹۴۰	۰/۹۴۰	۰/۴۲۸	کاهشی
خط هوایی ۶	۰/۴۴۵	۰/۹۷۰	۰/۹۷۰	۰/۴۶۰	کاهشی
خط هوایی ۷	۰/۴۶۰	۰/۹۶۰	۰/۹۶۰	۰/۴۷۸	افزایشی

جداول شماره ۹: نتایج حل مدل‌های سه‌گانه در پنجره دوم- سال دوم

شرکت / مدل	CCR	BCC	NIRS	کارایی مقیاس	نوع بازدهی به مقیاس
خط هوایی ۱	۰/۹۲۰	۰/۹۹۶	۰/۹۹۶	۰/۹۲۳	کاهشی
خط هوایی ۲	۰/۷۱۱	۰/۹۵۲	۰/۹۵۲	۰/۷۴۶	کاهشی
خط هوایی ۳	۱	۱	۱	۱	ثابت
خط هوایی ۴	۰/۶۲۶	۰/۹۷۳	۰/۹۷۳	۰/۶۴۲	کاهشی
خط هوایی ۵	۰/۳۷۱	۰/۹۵۶	۰/۹۵۶	۰/۳۸۷	کاهشی
خط هوایی ۶	۰/۴۹۳	۱	۱	۰/۴۹۳	کاهشی
خط هوایی ۷	۰/۴۷۳	۰/۹۹۳	۰/۹۹۴	۴۷۶	افزایشی

جداول شماره ۱۰: نتایج حل مدل‌های سه‌گانه در پنجره دوم- سال سوم

شرکت / مدل	CCR	BCC	NIRS	کارایی مقیاس	نوع بازدهی به مقیاس
خط هوایی ۱	۰/۸۳۴	۰/۹۹۳	۱	۰/۸۴۰	کاهشی
خط هوایی ۲	۰/۶۸۸	۰/۹۶۹	۰/۹۶۹	۰/۷۰۹	کاهشی
خط هوایی ۳	۱	۱	۱	۱	ثابت
خط هوایی ۴	۰/۷۸۶	۰/۹۹۷	۰/۹۹۷	۰/۷۸۹	کاهشی
خط هوایی ۵	۰/۴۵۷	۰/۶۳۶	۰/۹۴۶	۰/۷۱۷	افزایشی
خط هوایی ۶	۰/۵۵۲	۰/۹۷۴	۰/۹۷۴	۰/۵۶۶	کاهشی
خط هوایی ۷	۰/۵۰۲	۰/۹۶۴	۰/۹۶۴	۰/۵۲۲	کاهشی

جداول شماره ۱۱: نتایج حل مدل های سه گانه در پنجره دوم- سال چهارم

شرکت / مدل	CCR	BCC	NIRS	کارایی مقیاس	نوع بازدهی به مقیاس
خط هوایی ۱	۱	۱	۱	۱	ثابت
خط هوایی ۲	۰/۸۱۶	۰/۹۹۰	۰/۹۹۰	۰/۸۲۴	کاهشی
خط هوایی ۳	۰/۹۱۴	۰/۹۹۹	۰/۹۹۹	۰/۹۱۵	کاهشی
خط هوایی ۴	۰/۸۸۸	۰/۹۷۷	۰/۹۷۷	۰/۹۰۹	کاهشی
خط هوایی ۵	۰/۴۹۸	۰/۹۲۵	۰/۹۲۵	۰/۵۳۸	کاهشی
خط هوایی ۶	۰/۵۶۴	۰/۹۵۲	۰/۹۵۱	۰/۵۹۲	افزایشی
خط هوایی ۷	۰/۴۷۹	۰/۹۴۳	۰/۹۶۳	۰/۵۰۸	افزایشی

جداول شماره ۱۲: نتایج حل مدل های سه گانه در پنجره سوم- سال سوم

شرکت / مدل	CCR	BCC	NIRS	کارایی مقیاس	نوع بازدهی به مقیاس
خط هوایی ۱	۰/۸۳۴	۰/۹۹۳	۰/۹۹۳	۰/۸۴۰	کاهشی
خط هوایی ۲	۰/۸۴۰	۰/۹۷۳	۰/۹۷۳	۰/۸۶۲	کاهشی
خط هوایی ۳	۰/۸۵۰	۰/۹۹۸	۰/۹۹۸	۰/۸۵۲	کاهشی
خط هوایی ۴	۰/۸۵۰	۰/۹۹۸	۰/۹۹۸	۰/۸۴۲	کاهشی
خط هوایی ۵	۰/۵۵۱	۰/۹۶۱	۰/۵۵۱	۰/۵۷۳	افزایشی
خط هوایی ۶	۰/۶۵۲	۰/۹۷۵	۰/۹۷۵	۰/۶۶۸	کاهشی
خط هوایی ۷	۰/۶۲۲	۰/۹۶۴	۰/۹۶۴	۰/۶۴۵	کاهشی

جدول شماره ۱۳: نتایج حل مدل‌های سه‌گانه در پنجره سوم - سال چهارم

شرکت / مدل	CCR	BCC	NIRS	کارایی مقیاس	نوع بازدهی به مقیاس
خط هوایی ۱	۱	۱	۱	۱	ثابت
خط هوایی ۲	۰/۶۲۷	۰/۹۶۹	۰/۹۶۹	۰/۴۶۶	کاهش
خط هوایی ۳	۰/۹۶۲	۱	۰/۹۶۲	۰/۹۶۳	افزایش
خط هوایی ۴	۰/۷۳۹	۰/۹۷۶	۰/۹۷۶	۰/۷۵۷	کاهش
خط هوایی ۵	۰/۷۶۵	۰/۹۲۷	۰/۹۹۲	۰/۸۲۵	افزایش
خط هوایی ۶	۰/۵۵۴	۰/۹۵۴	۰/۹۵۴	۰/۵۸۱	کاهش
خط هوایی ۷	۰/۵۴۲	۰/۹۶۱	۰/۹۶۰	۰/۵۶۴	افزایش

جدول شماره ۱۴: نتایج حل مدل‌های سه‌گانه در پنجره سوم - سال پنجم

شرکت / مدل	CCR	BCC	NIRS	کارایی مقیاس	نوع بازدهی به مقیاس
خط هوایی ۱	۰/۹۴۸	۱	۱	۰/۹۴۸	کاهش
خط هوایی ۲	۰/۸۱۶	۰/۹۹۰	۰/۹۹۰	۰/۸۲۴	کاهش
خط هوایی ۳	۱	۱	۰/۹۹۷	۱	افزایش
خط هوایی ۴	۰/۸۶۹	۰/۹۷۵	۰/۹۷۵	۰/۸۹۰	کاهش
خط هوایی ۵	۰/۶۴۴	۰/۵۷۸	۰/۹۳۱	۰/۸۹۶	افزایش
خط هوایی ۶	۰/۵۲۵	۰/۹۷۲	۰/۹۷۲	۰/۵۴۰	کاهش
خط هوایی ۷	۰/۶۰۴	۱	۱	۰/۶۰۳	کاهش

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به نمرات کارایی شرکت‌های هواپیمایی به‌دست‌آمده از حل مدل‌های BCC و NIRS، نکات زیر را می‌توان مشاهده کرد.

۱- مقایسه مقادیر کارایی به‌دست‌آمده از روش BCC با مقادیر به‌دست‌آمده از روش CCR نشان می‌دهد که روش CCR تعداد کمتری از شرکت‌ها را کارا نشان داده و همچنین مقادیر ناکارایی را هم کمتر نشان می‌دهد که این نکته با توجه به ماهیت روش‌های فوق و مرز کارایی آن‌ها قابل پیش‌بینی بوده تحقق آن در این پژوهش اثباتی است بر درستی نتایج به-

دست آمده از حل مدل‌ها.

۲- مقایسه مقادیر کارایی به دست آمده از روش BCC با مقادیر به دست آمده از روش CCR نشان می‌دهد که در اندازه‌گیری سیستم ایمنی، باید پذیرفت که در شرکت‌های هواپیمایی صرفه‌های ناشی از مقیاس وجود دارد و عملاً فرض بازده ثابت به مقیاس ظاهر نمی‌شود. نتایج نشان می‌دهند که شرکت‌های هواپیمایی با توجه به داده‌ها و ستاده‌های موجود اکثراً دارای بازده به مقیاس کاهش هستند، که این امر می‌تواند ناشی از کاستی‌های مدیریتی باشد. این موضوع از آن جهت که اکثر مدیران شرکت‌ها به فکر افزایش ناوگان و به طبع آن کارکنان خود هستند، می‌تواند قابل اهمیت باشد.

بر اساس یافته‌های پژوهش پیشنهادهای زیر ارائه می‌گردد:

۱) کاهش نیروی انسانی مازاد و چابک‌تر شدن شرکت مخصوصاً برای شرکتی مثل خط هوایی ۲ می‌تواند بسیار مفید باشد.

۲) سعی در درآمدزا کردن پروازهای داخلی برای شرکت‌هایی مثل خط هوایی ۵، خط هوایی ۷ و خط هوایی ۶ در راستای افزایش ستاده‌ها می‌تواند راه گشا باشد.

۳) واگذاری مالکیت منابع غیر قابل استفاده در راستای کاهش هزینه‌ها (کاهش ورودی‌ها) مثل استفاده از هواپیماهای اجاره‌ای به جای مالکیتی می‌تواند راهکار مناسبی جهت کاهش هزینه‌های ناشی از استهلاک و نگهداری هواپیماها باشد.

۴) تجمیع شرکت‌های هواپیمایی و مدیریت یکپارچه به جهت کاهش هزینه‌ها (ورودی‌ها) می‌تواند مدنظر باشد.

۳- با توجه به میانگین نمرات کارایی شرکت‌های هواپیمایی بدست آمده از حل مدل CCR، می‌توان آنها به ۳ دسته تقسیم کرد:

۱) **دسته اول** شامل شرکت‌های هواپیمایی شماره ۱ و ۳ می‌باشد که با میانگین نمرات کارایی بالای ۹۸ سطح کارایی عالی دارند. این نمرات نشان دهنده تخصیص مناسب نهاده به ستاده هاست. همچنین این شرکت‌ها همواره دارای ثبات نمرات کارایی بوده‌اند که بسیار حائز اهمیت می‌باشد. توجه به دارایی‌های این شرکت‌ها نشان می‌دهد که اولاً نسبت به بقیه، از ناوگان با کیفیت تری برخوردار هستند که با توجه به آن انتخاب اول مسافران بوده و باعث افزایش سودآوری آن‌ها گردیده است. سودآوری بیشتر این شرکت‌ها ناشی از پروازهای خارجی زیادی است که انجام می‌دهند.

۲) **دسته دوم** شامل شرکت‌های هواپیمایی شماره ۲ و ۴ می‌باشند. این دو شرکت که از سابقه بالایی نسبت به دیگر شرکت‌های هواپیمایی برخوردارند نیز با توجه به شرایط از عملکرد مطلوبی برخوردارند. نتایج نشان می‌دهند که میانگین کارایی این شرکت‌ها در حدود

۸۰ می‌باشد که نمره قابل قبولی محسوب می‌شود. در مورد این شرکت‌ها می‌توان به این نکته مهم اشاره کرد که تعداد قابل توجهی از هواپیماهای شرکت به علل مختلف زمینگیر بوده و یا از کارایی لازم و با صرفه برخوردار نیستند. ضمن اینکه با نهادهای بیشتر یا برابر با خط هوایی شماره ۱ ستاده‌های کمتری دارند. این موضوع خود می‌تواند دستمایه تحقیق دیگری باشد که علت یا علل آن برای نگارنده پوشیده است.

۳) **دسته سوم** شامل شرکت‌های شماره ۵ و ۶ و ۷ می‌باشد. این شرکت‌ها تقریباً نمرات میانگین یکسانی را کسب نموده‌اند. نتایج نشان می‌دهند که میانگین نمرات این شرکت‌ها در حدود ۵۰ می‌باشد که نمره‌ای متوسط محسوب می‌شود. در مقایسه نهاده‌ها و ستاده‌های این شرکت‌ها با شرکت‌های موفق‌تر به وضوح می‌توان دریافت که علت عمده این اختلاف سطح کارایی را نه در ایمنی بلکه در موضوعی دیگر باید جستجو کرد. نتایج نشان می‌دهند که این شرکت‌ها علیرغم داشتن پروازهای خارجی اندک، بیشتر تلاش خود را معطوف به پروازهای داخلی خود کرده‌اند. اکثر مدیران بخش هوانوردی بر این موضوع اتفاق نظر دارند که پروازهای داخلی با توجه به حجم کمتر مسافران نسبت به صندلی موجود و همچنین قیمت‌های به زعم ایشان ارزان (نسبت به مخارج سنگین) از حاشیه سود کمی برخوردارند، که این امر ستاده سیستم ایمنی ایشان که میزان سود خالص می‌باشد را کاهش می‌دهد. البته نوع و کیفیت ناوگان این شرکت‌ها که عموماً از هواپیماهای متوسط برخوردارند نیز زمینه را برای کاهش ستاده دیگر فراهم‌تر می‌نماید.

پیشنهادها:

با توجه به موضوع پر اهمیت کارایی ایمنی به نظر می‌رسد این موضوع نیازمند توجه بیشتر خصوصاً در حوزه هوانوردی می‌باشد. استفاده از مدل‌های دیگر نیز می‌تواند مد نظر قرار گیرد تا با مقایسه آن‌ها، نتایج کاربردی‌تر و قابل اعتنا تر به دست آید. از طرفی می‌توان پژوهش‌هایی را با هدف بدست آوردن علل ناکارمندی و ارائه راه حل به انجام رساند.

منابع

آذر، عادل؛ موتمنی، علیرضا، (۱۳۹۳). اندازه‌گیری بهره‌وری در شرکت‌های تولیدی با مدل‌های تحلیل پوششی داده‌ها. ماهنامه علمی-پژوهشی دانشور رفتار. دانشگاه شاهد، سال ۱۱، شماره ۸، ص ۵۴-۴۱.

امامی میبیدی، ع.، افقه، م.و، رحمانی صفتی، م.ح (۱۳۸۸). اندازه‌گیری کارایی فنی و بهره‌وری در نیروگاه‌های بخاری و گازی. فصلنامه اقتصاد مقداری (فصلنامه بررسیهای اقتصادی).

دلاور، علی (۱۴۰۱). روش تحقیق در روان‌شناسی و علوم تربیتی، تهران: انتشارات رشد.

سهرابی، بابک، رئیسی، ایمان و طهماسبی پور، کاوه، (۱۳۹۰). طراحی سیستم خبره فازی برای انتخاب سیستم برنامه ریزی منابع سازمان بر مبنای مطالعه موردی، دو فصلنامه مدیریت صنعتی، دوره ۳، شماره ۶، ص ۱۸-۵.

مهرگان، محمدرضا (۱۴۰۰). مدل های کمی ارزیابی عملکرد سازمانها. انتشارات دانشکده مدیریت تهران

Ali, N.S.Y., C. Yu, and K.F. See, Four decades of airline productivity and efficiency studies: A review and bibliometric analysis. *Journal of Air Transport Management*, 2021. 96: p. 102099

Barak, S. and J.H. Dahooei, A novel hybrid fuzzy DEA-Fuzzy MADM method for airlines safety evaluation. *Journal of Air Transport Management*, 2018. 73: p. 134-149.

Barbot, C., Costa, Sochirca, E., (2008). Airlines performance in the new market context: a comparative productivity and efficiency analysis. *J. Air Transp. Manage.* 14 (5), 270–274.

Barros, C.P., Peypoch, N., (2009). An evaluation of European airlines' operational performance. *Int. J. Prod. Econ.* 122 (2), 525-533.

Barros, C.P., Liang, Q.B., Peypoch, N., (2013). The technical efficiency of US airlines. *Transport. Res. Part A* 50, 139–148.

Blomberg, J., Henriksson, E., Lundmark, R., (2012). Energy efficiency and policy in Swedish pulp and paper mills: a data envelopment analysis approach. *Energy Policy* 42, 569–579.

Brooker, P., (2011). Experts, Bayesian Belief Networks, rare events and aviation risk estimates. *Saf. Sci.* 49, 1142–1155.

Clinch, J.P., Healy, J.D., (2011). Cost-benefit analysis of domestic energy efficiency. *Energy Policy* 29 (2), 113–124.

Cui, Q and Li, y. (2015), the change trend and influencing factors of civil aviation safety efficiency: The case of Chinese airline companies. *Safety Science* 75 (2015) 56–63

Cui, Q. and L.-T. Yu, A review of data envelopment analysis in airline efficiency: state of the art and prospects. *Journal of Advanced Transportation*, 2021. 2021: p. 1-13.

Emrouznejad, A. and G.-l. Yang, A survey and analysis of the first 40 years of scholarly literature in DEA: 1978–2016. *Socio-economic planning sciences*, 2018. 61: p. 4-8.

Heydari, C., H. Omrani, and R. Taghizadeh, A fully fuzzy network DEA-Range Adjusted Measure model for evaluating airlines efficiency: A case of Iran. *Journal of Air Transport Management*, 2020. 89: p. 101923

Huang, J., M. Koopialipoor, and D.J. Armaghani, A combination of fuzzy Delphi method and hybrid ANN-based systems to forecast ground vibration resulting from blasting. *Scientific Reports*, 2020. 10(1): p. 19397.

- Gitelman, V., Vis, M., Weijermars, W. and Hakkert, S. (2014). Development of Road Safety Performance Indicators for the European Countries. *ASSRJ*. 1(4).
- Kang, L. and C. Wu, Measuring the development of Chinese provincial road safety over the period 2007–2016. *Measurement*, 2021. 175: p. 109133.
- Kao, F.-C., et al., Exploring the Influence of Corporate Social Responsibility on Efficiency: An Extended Dynamic Data Envelopment Analysis of the Global Airline Industry. *Sustainability*, 2022. 14(19): p. 12712.
- Martínez, C.I.P., (2011). Energy efficiency development in German and Colombian non-energy-intensive sectors: a non-parametric analysis. *Energ. Effi.* 4, 115–131.
- Molesworth, B.R.C., Burgess, M., (2013). Improving intelligibility at a safety critical point: in flight cabin safety. *Saf. Sci.* 51, 11–16.
- Omran, H., M. Shamsi, and A. Emrouznejad, evaluating sustainable efficiency of decision-making units considering undesirable outputs: an application to airline using integrated multi-objective DEA-TOPSIS. *Environment, Development and Sustainability*, 2022: p. 1-32.
- Padilla-Rivera, A. Social circular economy indicators: Selection through fuzzy delphi method. *Sustainable Production and Consumption*, 2021. 26: p. 101-110.
- Peykani, P., et al., Window data envelopment analysis approach: A review and bibliometric analysis. *Expert systems*, 2021. 38(7): p. e12721.
- Saaty TL (1980), the Analytic Hierarchy Process. McGraw-Hill, New York.
- Saini, A., D. Truong, and J.Y. Pan, Airline efficiency and environmental impacts–Data envelopment analysis. *International Journal of Transportation Science and Technology*, 2022.
- Shirazi, F. and E. Mohammadi, Evaluating efficiency of airlines: A new robust DEA approach with undesirable output. *Research in Transportation Business & Management*, 2019. 33: p. 100467.
- Yang, H. H. and Chang, C. (2009). "Using DEA window analysis to measure efficiencies of Taiwan's integrated telecommunication firms ". *Telecommunications Policy*, Vol. 33, Issues 1–2, 98–108.
- Yu, H., et al., A comparative study of airline efficiency in China and India: A dynamic network DEA approach. *Research in Transportation Economics*, 2019. 76: p. 100746.
- Wang, C.-N., et al., Output targeting and runway utilization of major international airports: A comparative analysis using DEA. *Mathematics*, 2022. 10(4): p. 551.
- Wu, F., Fan, L.W., Zhou, P., Zhou, D.Q., (2012). Industrial energy efficiency with CO2 emissions in China: a non-parametric analysis. *Energy Policy* 49, 164–172.
- Xu, Y., et al., Evaluating the environmental efficiency of the US industry using a

directional distance function DEA approach. *Journal of Management Analytics*, 2021. 8(1): p. 1-18.

Yu, H., et al., A comparative study of airline efficiency in China and India: A dynamic network DEA approach. *Research in Transportation Economics*, 2019. 76: p. 100746.

Yu, D. and X. He, A bibliometric study for DEA applied to energy efficiency: Trends and future challenges. *Applied Energy*, 2020. 268: p. 115048.